
PRZYOBIECANIE (1) *sb n*

G sg przyobiecaniã.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Obietnica [od kogo]: Ale ty [*hetmanie*] nie wierz im: Boć fię nań [*na apostoła Pawła*] náfádźiło z nich więcey niż czterdzieści mężow/ ktorzy fię ślubem záfwiązáli/ *iz nie máiq* áni ieść/ áni pić/ áźby go zámordowáli: y teraz *iuz* fã po gotowiu/ czekáiąc od ciebie przyobiecánia [*expectantes promissum tuum*; *Leop*: czekáiąc ná obietnicę twoię]. *WujNT Act 23/21.*

Cf **PRZYOBIECAĆ**

AĆ